

‘Het Franse leven maakt ons kilo’s zwaarder’

In balans

Zij maken lange dagen en dragen grote verantwoordelijkheden. Hoe houden de gangmakers van de BV Nederland hun geest scherp?

Josephine van der Vossen (54) is oprichter en mede-eigenaar van Partners at Work en werkt gemiddeld 55 uur per week

Blijft in balans in haar Franse vakantiehuis

Frits Conijn Bussum

Waterskiën in de zomer, alpineskiën in de winter. ‘En na afloop lekker en veel eten’, zegt Josephine van der Vossen. ‘Maar dat is van alle jaargetijden. Mijn man en ik worden in Frankrijk altijd kilo’s zwaarder en moeten na afloop flink aan de slag om ons gewicht op peil te brengen.’

Haar vakantiehuis staat op de Franse oever van het Meer van Genève. Zij barbecuet daar in de tuin, drinkt rode wijn op de bank en staart over het water. ‘Schrijf de precieze locatie van ons huis liever niet op’, zegt zij een beetje geschrokken na haar loftuitingen. Het massatoerisme heeft de streek nog niet ontdekt en dat moet vooraal zo blijven.

Want Van der Vossen zoekt in Frankrijk rust. Die heeft zij nodig, zeker na afgelopen jaar. Zij is de oprichter en mede-eigenaar van Partners at Work, een bureau voor werving en selectie in de zakelijke dienstverlening en de financiële sector. En door de opleving van de economie heeft zij een druk jaar achter de rug: zeker in het topsegment bereikte

de vraag naar medewerkers een nieuw hoogtepunt.

Dat betekent veel opdrachten voor Van der Vossen en haar zeven kantoorgenoten. In diverse gesprekken inventariseren zij de kwaliteiten waar de klanten behoefte aan hebben. ‘Er wordt altijd gezocht naar een schaap met vijf poten. Bijvoorbeeld naar uitstekende beleggers met sublieme sociale vaardigheden. Aangezien die eigenschappen zelden samengaan, moeten wij de verwachtingen managen.’

Voordat Van der Vossen in 2003 begon met Partners at Work had zij een carrière in de bancaire sector. Zij verkocht beleggingsproducten aan pensioenfondsen en andere institutionele beleggers en leerde de verlangens van deze partijen kennen. ‘Meestal kost het mij niet veel tijd om te begrijpen waar zij behoefte aan hebben.’

Als de voorbereidingen zijn gedaan, begint het echte werk. Van der Vossen zoekt in haar database met ruim 20.000 namen en belt met haar netwerk. ‘Mensen die echt goed zijn in een bepaalde sector’, zegt Van der Vossen, ‘kennen elkaar. Het is aan ons om te achterhalen wanneer iemand ongelukkig is bij zijn of haar werkgever en openstaat voor een nieuw avontuur.’

In eerste instantie worden ongeveer dertig kandidaten geselecteerd, na de

Josephine van der Vossen: ‘In Frankrijk komt mijn hoofd op orde, zodat ik na terugkomst in Nederland fluitend ook de moeilijkste gevallen voor mijn rekening kan nemen.’

FOTO'S: PETER BOER VOOR HET FD

‘Het is aan ons te achterhalen wanneer iemand ongelukkig is en openstaat voor een nieuw avontuur’

eerste screening blijven er tien over. Vervolgens interviewt Van der Vossen die kandidaten en belt zij voor referenties. Uiteindelijk maakt zij een shortlist met meestal drie namen die zij overlegt aan de opdrachtgever.

Naast haar dagelijkse activiteiten is Van der Vossen ook actief in de avonturen. Dan bezoekt zij twee tot drie keer per week een netwerkborrel, waar zij handen schudt en nieuwe mensen ontmoet. ‘Ik laat alleen mijn gezicht zien’, zegt zij. ‘De intensieve gesprekken zijn voor andere momenten.’

Van der Vossen geniet van hectiek, is op haar best als de drukte toeneemt. Dan stijgt haar concentratie en neemt zij op kantoor minder tijd voor koetjes en kalfjes. De ontspanning komt wel in haar Franse vakantiehuis dat zij ongeveer tien keer per jaar bezoekt. Soms gedurende een lang weekend, soms een paar weken.

‘De eerste dagen’, zegt zij, ‘maak ik daar nog plannen voor de toekomst. Maar na verloop van tijd is dat over en ben ik alleen geïnteresseerd in wat ik op dat moment doe. Of het nu gaat om het tochtje dat wij maken, de markt die wij bezoeken of om het boek dat ik lees.’ In het vakantiehuis is er nauwelijks afleiding: zij beschikt daar niet over wifi en de lokale televisie is veel te saai om tijd

aan te besteden. ‘In Frankrijk komt mijn hoofd op orde, zodat ik na terugkomst in Nederland fluitend ook de moeilijkste gevallen voor mijn rekening kan nemen.’ Zoals bijvoorbeeld in het voorjaar van 2016 toen de toezichthouder zijn vergrootglas had gericht op een van de financiële partijen. ‘Namen noem ik niet’, zegt Van der Vossen, ‘maar door alle gevoeligheden verliep de zoektocht naar een nieuwe commissaris erg moeizaam.’

Deze commissaris moet bij voorkeur een vrouw zijn en mag absoluut geen conflicterende nevenactiviteiten hebben. De kandidaten uit het circuit voldoen niet aan de voorwaarden of willen zelf niet op eieren lopen. Van der Vossen breidt haar zoekgebied steeds verder uit en stuit tenslotte op een wetenschapper. ‘De hoogleraar die ik heb voorgedragen blijkt gelukkig uitstekend te voldoen.’

Ook wanneer de kandidaten zich op het laatste moment terugtrekken of worden geweigerd, stijgt de spanning. Dan moet Van der Vossen diep in de beugels om de deadline van meestal een maand of drie te halen.

‘Ik houd van die drukte’, zegt Van der Vossen, ‘maar toch groeit tegelijkertijd mijn verlangen naar het vakantiehuis. Ik kan dan nauwelijks wachten tot ik de koffers mag pakken.’